

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 12 kor. Negyedévre . . . 3 kor.
 Félévre 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

dr. BALOGHY ERNŐ.

Kiadótulajdonos:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal vesz fel.
 MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

Gróf Tisza István.

— Az erős kéz. —

Gróf Tisza István miniszterelnöknek szerdán tartott beszédéről beszél ma az országban mindenki. Körber beszédére adott klasszikus nyilatkozata gróf Tisza István népszerűségét és súlyát az országban annyira erősítette, hogy ennek mértékét kifejezni alig lehet, csak konstatálni kell.

Az „erős kéz politikája“ tehát látható kifejezést nyert és lesujtott oda, ahol a magyar alkotmányt akarták megtámadni. Lesujtott bölcsen, nyugodtan, de biztosan és kérlelhetlenül. S ennek az erős kéznek az országban mindenki tapsol. Ilyen erős kezet várt mindenki. Teljesen érthető, hogy attól az erős kéztől, amely ily hatalmasan csapott le azokra, akik a magyar alkotmánynak egyik sarkalatos tételét tagadni merték, joggal és bizalommal várják, hogy az országban is általános megnyugvásra rendet fog teremteni.

Ez az erős kéz tehát teljesen magyar kéz, amelybe jól van letéve ennek az országnak a sorsa.

A katonai kérdésben gróf Tisza István megbízatásával gyakorlatilag mindaz megvalósíthatóvá vált, ami ma elérhető volt, jogilag pedig meg lett teremtve az alap, hogy a nemzeti kívánságok teljes megvalósítását a hadseregben a jövőben bizalommal várhatjuk.

Meg lett teremtve azzal, hogy ünnepelesen kimondatott, miszerint a magyar hadsereg, mint az egész hadsereg kiegészítő részére vonatkozó jól ismert felségjogokat a király csak alkotmányosan gyakorolhatja és minden megváltoztatási jog egyedül a magyar törvényhozást (országgyűlést és királyt) illet meg.

Abban a pillanatban lehet tehát magyar vezényszó, amely pillanatban azt a magyar országgyűlés és a király akarja, anélkül, hogy Ausztriának ebbe egy jottányi beleszólása lenne.

Körber osztrák miniszterelnök ismét egy gyalázatos kirohanást tett a magyar alkotmány ellen, amennyiben újra azt

hangoztatta, hogy a hadügy körébe tartozó felségjog kizárólagos, amihez a magyar parlamentnek soha se lehet szava, — a hadügy olyan kérdés, a miben változtatás csak Ausztria beleegyezésével tehető.

Megkapta erre a csattanós választ Magyarország miniszterelnökének szájából.

S valóban a komolyan gondolkozók előtt nagyobb értékkel és súlylyal bír a király első tanácsosának szájából azon kijelentés, hogy igenis Magyarország királya teljesen tudatában van annak, hogy Magyarország állami önállósága és függetlensége minden téren teljesen biztosítandó és egyedül Magyarország törvényhozásától függ annak megállapítása, hogy a pragmatika szankcióból folyó közös védelem szükségességének és kötelezettségének mi módon ad intézményes kifejezést és ebbe a kerek világon a magyar törvényhozáson (országgyűlés és király) kívül senkinek beleszólása nincs: mint amilyen gyakorlati értékkel birt volna az, hogy ha a magyar kommandó dolgában már ma határoznak. A magyar vezényleti nyelv behozható abban a pillanatban, amint azt a törvényhozás akarja.

Ellenben valószínűleg végleg elvannak némitva, gróf Tisza István miniszterelnök nyilatkozata után az olyan osztrák hangok, amelyek Magyarországon bármilyen kérdésben, tehát a hadsereg kérdésében is más urat akartak ismerni, mint a magyar királyt és a magyar országgyűlést és amelyek az 1867. évi XII. t. c. t s ennek különösen a hadsereg vonatkozó részét olyanak tartották, amely Ausztria beleegyezése nélkül meg nem változtatható.

Gróf Tisza István beszédéhez különben kommentárokat fűzni nem akarunk, — szabatosabbat, tartalmasabbat, a magyar állam önállóságát jobban kifejezőbbet és erélyesebbet ritkán hallott kormányelnök szájából az ország.

Itt közöljük szószerint, mint minden magyar lapban megörökítésre méltót gróf Tisza István miniszterelnök beszédét:

Tisza István gróf miniszterelnök: T. képviselőház! Miatán több felszólalás történt ugyanebben a tárgyban, talán helyes lesz, ha nyilatkozom, mielőtt mindazon képviselő urak nyilatkoztak volna, akiknek ma az elnök ur az engedelmet ezen napirend előtti felszólalásra megadta. Az eddigi felszólalásokban megemlékeztek a felszólalt t. képviselő urak arról a tényről, hogy az osztrák miniszterelnök a Reichsrath tegnapi ülésén bizonyos exkurziókat tett a magyar közjog tereumára. (Halljuk! Halljuk!)

László Mihály: Ez a helyes kifejezés

Tisza István gróf miniszterelnök: Én nem érzem magam indítatva arra, hogy az osztrák miniszterelnök urnak a magyar közjogra vonatkozó fejtegetéseivel érdemlegesen foglalkozzam és csak azt jegyzem meg, hogy én a magam részéről nem mennék ugyan ezen tere és nem tennék ily kijelentéseket az osztrák közjogra vonatkozólag. (Élénk helyeslés a jobboldalon és a középben. Mozgás és zaj a bal- és szélsőbaloldalon. Halljuk! Halljuk!) De utóvégre is, ha egy állam miniszterelnöke egy másik állam közjogára vonatkozólag kijelentéseket tesz, azoknak sem jogi hatályuk, sem valami különösebb politikai jelentőségük nem lehet. (Egy hang a szélsőbaloldalon: De van tényleges eredménye. Halljuk! Halljuk! jobbfelől.)

Kaas Ivor br.: Sőt nagyon is van. (Zaj. Egy hang a szélsőbaloldalon: Mindenesetre helytelen. Akár így van, akár úgy. Halljuk! Halljuk! jobbfelől.)

Elnök: Kérem méltóztassanak a szónokot nyugodtan meghallgatni. (Halljuk! Halljuk!)

Tisza István gr. miniszterelnök: Azok, hogy egy angol kifejezéssel éljek, egy distinguish foreigner, egy előkelő idegennek dilettáns nyilatkozatai, amelyeknek különösebb súlyt tulajdonítani hiába volna. (Élénk helyeslés és taps a jobboldalon és a középben. Mozgás a bal- és szélsőbaloldalon.)

Kaas Ivor br.: Ez jó volt. (Zaj. Halljuk! Halljuk! jobbfelől.)

Tisza István gr. miniszterelnök: Én úgy gondolom, hogy az mireánk nem tartozhatik, hogy az osztrák császár fejedelmi jogainak természetét, körét és tartalmát illetőleg az osztrák közjog minő dispoziciókat tartalmaz. Abban sem látok semmi szerencsétlenséget, ha ebben a tekintetben az osztrák és a magyar közjog közt eltérés mutatkozik. Az egyedüli kérdés, amihez nekünk közünk van és amihez azután senkinek másnak nincs köze csak minékünk, (Halljuk! Halljuk!) az, hogy a magyar király alkotmányos fejedelmi jogainak körét, természetét és tartalmát a magyar közjog határozza meg. (Élénk helyeslés a jobboldalon és a középben.) És erre

vonatkozólag módunkban áll, t. Ház, hogy úgy fejezzem ki magamat hitelesen konstatálni a tényállást. (Halljuk! Halljuk!) A közelmúltban nyilatkozott ebben a tekintetben a szabadelvű párt és kifejezést is adott azon meggyőződésének, hogy a miniszterium politikai felelőssége a korona minden tényére kiterjed és az országgyűlés törvényszerű befolyása minden alkotmányos jogra nézve fennáll.

Kaas Ivor br. : Az 1848. XXX. t.-cikk.

Tisza István gróf miniszterelnök . . . valamint kijelentette azt is, hogy a magyar király alkotmányos fejedelmi jogainak körét a magyar törvényhozás a magyar király és a magyar országgyűlés együtt bármikor megváltoztathatja, (Ugy van! jobbfelől.) köztudomásu tény, hogy ez a program a pont az én teljes hozzájárulásommal jött létre, hogy azzal teljes szolidaritásban voltam és vagyok, (Élénk helyeslés jobbfelől.) ha tehát egy ilyen előzmény után öfenségétől megbízást nyerhettem kormányalakításra, úgy gondolom, ez közhitelű és kétségtelen beigazolása annak, hogy az illetékes magyar alkotmányos faktorok felfogása ebben a tekintetben micsoda. (Élénk helyeslés és taps jobbfelől és a közepén.)

Azt hiszem, hogy ez tiszta helyzet (Ugy van! jobbfelől.) és én csak azt fűzhetem hozzá, hogy ezzel a tiszta helyzettel szemben a legnagyobb nyugalommal és hidegvérrel hallgatók meg bármilyen egyéb kommentárt, mert úgy hiszem, hogy más tényezőknél ezen kérdésekre beleszólásuk nincsen és ha próbálnának más tényezőket nemcsak egy elméleti nézetet nyilvánítani, amiben megzavarni senkit sem akarok, de gyakorlati irányban is ily irányu ingerenciát gyakorolni az ügyek vitelére, úgy gondolom, hogy az a magyar közélet minden faktora részéről erőlyes visszautasításban fog részesülni. (Hosszantartó élénk éljenzés és taps a jobboldalon.)

Az új belügyi államtitkár. A „Budapesti Közlöny” hivatalos lap keddi száma a következő legfelsőbb királyi kéziratot közli:

A belügyminiszterium vezetésével megbízott magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán *Sándor János* Maros-Torda vármegye és Marosvásárhely főispánját az állásától való felmentése mellett belügyminiszteri államtitkárrá kinevezem.

Kelt Wallseeben, 1903. évi november hó 14 én.

Ferencz József s. k.

Gróf Tisza István s. k.

Az obstrukció.

Zombor, 1903. november 19.

* Miként az egész világrendben minden, mi a szélső végletekig vitetik, eredeti rendelkezésének és céljának ép az ellenkezőjére vezet: úgy a parlamenti szólásszabadság, ha nem annak valódi céljára, a törvényhozási tanácskozásra használtatik, de erőszakos presszióra, más célok elérésére, eredeti, valódi hivatásának ellenkezőjét eredményezi, azaz nem a komoly tanácskozás és az alkotmányos határozathozatal szabad folyamát, de ellenkezőleg annak megakasztását és erőszakos kijátszását.

Mint az igazságszolgáltatásban, az ismert örök mondat szerint — a vég-

letekig vitt „sum num jus“ — summa injuriává fajul el, úgy a valódi parlamenti szólásszabadságnak — az obstrukciós szószaporítás és az egyéb túlzásig vitt eltorzítása a tanácskozási rendnek — képezi azt az ellentétes végletet, melynek alkalmazása által a tegtörpébb minoritások — ellentétben minden alkotmányos fogalmakkal — a többségre erőszakolják reá önkényes akarataikat, vagy legalább megakasztják a parlament működését és megbontják az ország törvényes rendjét.

Élénken emlékeztet ezen helyzet a Lengyelország önállósága idejében fennállott vétő jogra, melynek csak formája volt más, de lényege és következménye ugyanazok, mint az obstrukciónak. Ott is a minoritások megakadályozták a törvényhozás működését és az országot végtelen zavarba döntötték, mely rövidesen nemcsak Lengyelország szabadságának, de állami életének is végét vetett.

Ott is a szólásszabadság és tanácskozási rend túlzott ferde alkalmazása volt a beállott zavarok és katasztrófák kezdete és főokozója. Ugy hazánk jelen helyzetében az obstrukció se nem egyéb a szólásszabadság félremagyarázásánál és ha rövidesen be nem áll a kijózanodás, végtelen zavar és veszély fenyegeti hazánkat is.

Növeli az eszmezavart és nehezíti a kibontakozást, hogy magában népszerű hangzású az ellenzék követeléseinek tárgya és hogy a hazafias deklamációk pressziók, kraftausdrúkok, az ügyes szofizmák segítségével oda vitte a dolgot, hogy a politizáló nép máris törvényes alkotmányos jognak tartja az obstrukciót.

Az obstrukció nem egyéb parlamenti „vismajor“-nál s mindenben ennek tekintendő, mert amint a parlamenti beszédek célja nem a tanácskozás többé, de szándékos bevallott megakasztása a parlament hivatása teljesítésének, megszünt szellemi okos eszköz lenni, nyers erőszakká válik és politikai „vismajort“ képez.

Ha háboru vagy forradalom által szakad félbe a törvényes rend és az alkotmány működése, azért sem magát a háborút, sem az általa, vagy más „vismajor“ által létesített helyzetet törvényesnek elismerni, bizonyára senkinek sem fog eszébe jutni.

Hasonlóképen az obstrukció által teremtett állapotot nem lehet és nem lett volna szabad törvénykülvilinek (ex-lexnek) elismerni.

S mindaddig míg a parlament rendes működése és határozatképessége helyre nem áll, minden józan gondolkozású jó hazafinak, egyedül törvényes-

nek kell elismerni azon helyzetet, mely a „vismajor“ felléptekor létezett és a mint ez megszűnik, azon ponton veendő fel a jogfolytonosság, amelyen az erőszakkal megszakadt, nem szabad ebben azon tévedésbe esni, mely jóllehet, az e tárgyban történt ballépésnek volt indító oka, mintha mindegy lenne a konzekvenciákra nézve, hogy mily okból maradt el az indemnitás megszavazása.

Teljesen más lenne az eset és egyedül arra szólhat csak alkotmányjogilag a törvényen kívüli állapot bekövetkezése, ha a parlamenti többség megtagadása folytán szavaztatott volna meg az indemnitás.

Ezen esetben az „ex-lex“ állapot jogszerű beállta alkotmányos garanciát képez, de hogy (fejtetőre állított logikával) ez annak legyen garanciája, hogy valamely kisebbség merő ellentétben minden alkotmány alapelvével meggátolhassa a többség véleményének érvényre jutását és saját nézetét erőszakolja reá a többségre s ha ez nem sikerül, megakasztthassa a parlament működését és megzavarhassa az ország törvényes rendjét, ez teljes képtelenség és alkotmányjogi abszurdum.

Az obstrukció állítólag azért folyik, hogy a katonaság kérdése a nemzeti követelések alapján és keretében oldásék meg. A cél helyes, sokkal többen lobognak érte, mint ahányan őszintén bevallják. Azonban az eszközök, amelyekkel ki akarják vivni, kompromittálja a célt magát is.

A nemzet már is sokalja a dolgot, eddig csak közönbösen nézte, amit nevében elkövettek. Az örökké beszélőknek jusson eszükbe Nagy Lajos király vitézének az agg Toldinak intése, hogy akik gyöngék az ország címerének megvédésére, azok ne szálljanak érte sorompóba.

A parlamenti rend már alig ismert fogalom. Egy-egy verőfényes pillanatban kapunk belőle mutatót, hogy utána annál jobban érezhessük a nagy ellentétet. Az obstrukció gyönyörködve nézi, hogyan issza meg más a levét a lehetetlen állapotoknak, amelyet senki más csak ő teremtett meg.

Valóságos Geszler politikát űz, sőt még rosszabbat. Tell Vilmos fiának nem a fejére teszi az almát, hogy onnan nyilastassa le az apjával, hanem a mellére köti.

Gróf Tisza István elfog mindent követni, mert ő azzal jött, hogy a kényszerű harcot megoldja és használjon hazájának.

„A siker nem az én kezemben, a siker a nemzet kezében van — mondotta. Ha hallgat erre a szóra, ha hallgat erre a tanácsra, azzal a holdogító tudattal megyek nyugalomba, hogy egy

nagy szolgálatot tettem nemzetemnek. Ha nem hallgat rá, hát lelkiismeretem nyugodt és tiszta lesz akkor is, mert nem törődve a küzdelemnek, a helyzetnek nehézségeivel, egy nehéz pillanatban teljesítettem kötelességemet. És teljesíteni fogja. A reánk virradó napok e törekvés jegyében fognak leviharzni.

Kegyuri bizottsági ülés.

Városunk róm. kath. kegyuri bizottsága folyó hó 15-én délelőtt 11 órakor a városháza dísztermében ülést tartott, amelyen a következő bizottsági tagok voltak jelen: dr. Alföldy Árpád, dr. Baloghy Ernő, Blumenthal Lajos, Buday Gergely, dr. Donoszlovits Vilmos, Fratricsevits Béla, Fejér Gyula, Frey Imre, Kandler József, Paul Kálmán, Radicsevits Sándor, Radány Péter, Szondy Mátyás, Weigand Ferenc, Hauke Imre, Latinovits Szaniszló, Rajcsits Károly. Hauke Imre polgármester elfoglalván az elnöki széket, a tagokat szívesen üdvözölte és az ülést megnyitotta.

Jegyzői állás.

A tárgysorozat előtt Latinovits Szaniszló jegyző személyes kérdésben szót kérve, előadja azt, hogy felhalmozott tanácsosi teendő miatt a kegyuri bizottsági, valamint templomépítési jegyzőségből kifolyó teendőit csak azon esetben bírja teljesíteni, ha ebből kifolyólag a hivatala hátrányt nem szenved, és mivel ezen jegyzői teendők a jelenlegi ügykezelés mellett és különösen az újtemplom építése következtében felmerült nagymérvű munkák mellett a legnagyobb megerőltetéssel és szabad idejének terhes lekötöttségével járnak és hogy az egyházpénztárból élvezett csekély tiszteletdíjának majdnem egynegyed része adóra levonatik, kéri, hogy a kegyuri bizottság ezen állása alul őt mentse fel.

Szondy Mátyás bizottsági tag a legnagyobb elismeréssel emlékezik meg a jegyző kiváló működéséről és aggodalmát fejezi ki az iránt, hogy talál-e a kegyuri bizottság egy oly alkalmas embert, aki ezen fontos teendőket oly páratlan buzgalommal és lelkiismeretességgel vezetné, mint a lekötött jegyző, kéri őt, hogy az egyházpénztár érdekében lemondását vonja vissza és általánosan elismert fényes tehetségét szentelje továbbra is a közérdekeknek.

Paul Kálmán bizottsági tag és Fejér Gyula apát-plébános hasonló szellemű felszólalása után a jegyző kijelenti, hogy áldozatokat hozni igen is hajlandó és engedve azon szeretetének, melylyel az újtemplom építés ügye iránt folyton viseltetett, ezen díjazás nélküli jegyzőséget fentartja, azonban a kegyuri bizottsági jegyzőségről lemond.

Hauke Imre felkérte, hogy addig míg alkalmas egyént nem találnak, a kegyuri bizottság jegyzői tisztét viselje. Latinovits Szaniszló ezt megígérte.

Ezen ügyből kifolyólag csakis a legnagyobb elismeréssel nyilatkozhatunk a lekötött jegyző páratlan buzgalomáról és szorgalmáról, melylyel az ügykörébe vágó ezen ügyeket pontosan ellátta és nem habozunk kinyilatkoztatni azt, hogy az egyházpénztár kezelése körül hervadhatatlan érdemeket szerzett és különösen ismeretes mindnyájunk előtt az a rendkívüli szorgalom, melyet az újtemplom befejezésének előmozdítása érdekében kifejtett. A kegyuri bizottságra határozottan nagy veszteség lemondása.

Ezek után a tárgysorozat vétetett tárgyalás alá.

Érseki leiratok.

Érsek ur önmagyméltósága leirata az óvónőképezdének tanítónőképezdévé leendő átalakítása tárgyában. — Tudomásul vétetik és a közigazgatási bizottság ebbeli további tárgyalásának befejeztéig a kegyuri bizottság intézkedéseket tenni nem kíván.

Ugyanannak leirata az óvónőképzőintézet besztüntetése tárgyában. — Mivel az érsek ur az óvónőképzőt polgári leányiskolává óhajtja átalakítani, az ügy kiadatik az iskolaszéknek oly irányu javaslatlattel végett, ha vajjon nem volna e alkalmasabb e helyett az elemi iskolák szaporítása, vagy esetleg polgári fiúiskola felállítása.

Ugyanannak leirata Paul Kálmán tiszteletdíjának egy összegben történt kiutalványozása tárgyában. — Tudomásul vétetett és az egyházpénztár terhére kifizetendő összegekről szóló nyugták láttamozása a szervezési szabályrendelet módosításáig a régi gyakorlat szerint Fejér Gyula apát plébánosra bizatik.

Ugyanannak leirata Auth György és idb. Donoszlovits József tiszteletdíjának megállapítása tárgyában. — Ép oly határozat hozatott.

Az egyházmegyei főhatóság jóváhagyja a bolthelyiségek s a Kórits-féle földre vonatkozó szerződéseket. — A szerződések realizálásával az egyházpénztár kezelősége bízott meg.

A templomépítő bizottság átirata Jelity János visszatartott óvadékának megtérítése iránt. — Ugyanannak átirata a Purmann Alajos által megtérítendő 188 korona tárgyában. — A felmerült hiányok megtérítése Purmann Alajos örökösének terhére előiratnak.

Az egyházmegyei főhatóság leirata a pénztár átadásakor felvett vizsgálat eredményének közlése iránt. — A felvett vizsgálati jegyzőkönyv az egyházmegyei főhatósághoz fölterjesztetik.

Az egyházmegyei főhatóság jóváhagyja az 1902. évi zárszámadásokat. — Tudomásul vétetik és a felelős számadóknak a fölmentvény kiadatott.

Az iskolaszék megkeresése a központi fiúiskolában levő 3. sz. tanterem menyezetének helyreállítása iránt. — A menyezet helyreállítása elrendeltetett és a munkálatok árlejtés mellőzésével Angyal János kőmives mesternek kiadatnak.

Özv. Purmann Alajosné kérvénye kegydíj megadása iránt. — Az előkészítő bizottság abbéli előterjesztésével szemben, hogy megfelelő fedezet hiányában a nyugdíjszabályzat egybeállításáig, illetve a felmerítendő kiadások fedezéséről leendő gondoskodásáig a kérelem figyelembe nem vétetik, Szondy Mátyás bizottsági tag szólal fel. Igazi emberszeretettel teljes beszédében reá mutat arra, hogy egy egyházi intézmény, amely a vallás követelményeiből kifolyólag az özvegyek és árvákról gondoskodni köteles, nem zárkozhatik el az elől, hogy az egyházpénztárnak 28 esztendőn keresztül a legnagyobb szorgalommal és lelkiismeretességgel működő pénztárosának inségnben levő csaladjától a jól kiérdemelt anyagi támogatást megadja.

Fejér Gyula, Buday Gergely, dr. Donoszlovits Vilmos hasonló irányu és a kegyuri bizottság tagjaira a legmélyebb hatást tevő felszólalásai után a kegyuri bizottság határozatilag kimondja, hogy a folyó évben a tárgysorozat 6—7. pontja alatt Purmann Alajos örökösei terhére előírt összegeket tör-

lésbe hozza, ugyanazok által atyjuk temetéseért az egyházpénztárba befizetett 112 korona költséget visszatéríti és az özvegynek 1904. évi január hó 1-től kezdve segélydíj és 1 kiskoru gyermek után nevelési járulék címén évi 720 koronát szavaz meg mind az ideig, míg az egyházpénztári tisztviselők nyugdíjgye rendeztetik.

A róm. kath. iskolaszék betérjeszti 1904. évi költségelőirányzatát. — Tudomásul vétetett és a mutatkozó 4900 korona hiány az iskolaalap jövő évi költségelőirányzatába mint fedezendő felvétellett.

Az egyházbizonykezelőség betérjeszti az 1904. évi költségelőirányzatokat. — Jóváhagyás végett az egyházmegyei főhatósághoz felterjesztetnek.

A m. kir. vallás- és közoktatási miniszterium jóváhagyja az iskolaalap 1902. évi zárszámadását. — Tudomásul vétetett.

Az egyházbizonykezelőség jelentése a behajtott párbéhrátralékokról. — A behajtott hátralékok után 10% jutalomdíj kiutalványoztatott és a még hátralékos 630 korona régi hátralék behajtása elrendeltetett.

Ugyanannak előterjesztése a templomban teljesítendő lakatos munkákról. — Elrendeltetett.

Ugyanannak jelentése a halasztást nem tűrő munkálatok díjainak kiutalványozása iránt. — Kiutalványoztatott.

Ugyanannak előterjesztése a pénztár részére egyes szűkségletek beszerzése iránt. — Elrendeltetett.

Ugyanannak előterjesztése Eibach E. bádigos számlájának kiutalványozása iránt. — Kiutalványoztatott.

Az iskolaszék kérelme a II. félévi segélynek az iskolaalaphól leendő kiutalványozása iránt. — Kiutalványoztatott.

Schönbrunn Rozália ajánlata a 10. sz. bolthelyiség bérletére. — Egy évre 232 koronáért bérbeadatott.

Dobos Adolf kérelme bérletének 6 évre leendő meghosszabbítása iránt. — Az egyházbizonykezelőség bemutatja Czarev Márton misealapító levelét. — Ugyanaz bemutatja Csuvardits Bónóné misealapító levelét. — Elfogadtatott.

Ezzel az ülés befejeztetvén, a jegyzőkönyv hitelesítésére Blumenthal Lajos, Frey Imre és Weigand Ferenc bizottsági tagok küldettek ki.

Válasz az Évkönyv ügyében.

Roediger Lajos tört. társulati muzeum-örnek a „Bácska“ legutóbbi számában megjelent cikkére a következőket jelentem ki:

Mivel abban a nézetben vagyok, hogy nekem, aki immár huszonöt éve foglalkozom anyavármegyém multjával s aki közel tíz éven át voltam tisztviselője a történelmi társulatlak, sőt a helyi szakirodalom terén némi munkásságot is produkáltam, nemcsak jogom, de némiképp kötelességem is a helyi történeti és régészeti irodalmat figyelemmel kíséreni, — ebből a nézetből kiindulva nemrég néhány megjegyzést tettem a tört. társulat Évkönyvében legutóbb megjelent közleményekre. Észrevételeim mind tárgyi észrevételek voltak, tehát senki sem vádolhat azzal, hogy személyeskedtem volna. Roedigernek az ásatásokról szóló cikkére is csak azt jegyeztem meg, hogy az irányítást részemről nem helyeslem, mert a társulat sok helyen ásat egyszerre s így egy-egy kutatásra kevés pénz jut, miért is az egyes helyeket nem lehet teljesen

átmutatni s nem lehet nagyobb eredményt felmutatni.

Roediger muzeumőr ahelyett, hogy ezen minden józan ember által igaznak ismert tételemet megcáfolni iparkodott volna, a személyeskedés terére átlépve, az ellenem némely folyóiratban régebbi időben megjelent polemikus cikkek csoportosítása és lenyomatása által azt iparkodik beigazolni, hogy én nem értek a régészethez. Sőt hozzát teszi, hogy a Monografia szerkesztését is csak jóhiszeműségből bízta rám a vármegye.

A polemikus cikkek nézve megjegyzem, hogy azokkal szemben legalább tisztelettel dicséret, sőt magasztaló közleményt tudok felmutatni eddigi munkásságomról s hogy némi tudományos reputációra talán Roediger nézete ellenére is sikerült szert tennem, igazolja az a körülmény, mely szerint műveim jó részét úgy a hazai, mint a külföldi szakirodalomban több helyütt forrás gyanánt idézik, sőt a középiskolák legfelsőbb osztálya számára írt tankönyvben, mint szakirodalmi ktfőket ismertetik.

Azt, hogy szakmunkásságom alapján az ország egyik legelsőrangú tudományos társulata levelező tagjává választott, továbbá, hogy a magyar tudományos akadémia által kiadott Szinnyei féle, valamint a Pallas lexikon életrajzi adataim feltüntetése mellett az írók sorába rég bekebelezett, ezuttal csak mellesleg említem. Hogy a Monografia szerkesztését jóhiszeműségből bízta rám a vármegye, azt miután Roediger is állítja, vármegye is felteszem; de hogy eme jóhiszeműségnek meg is feleltem, azt nemcsak a monografiai mű megjelenése után halomszámra megjelent dicséret bírálatból, hanem abból is következtetnem szabad, mert a vármegye törvényhatósága a rendes honoráriumon kívül még külön nagyobb tiszteletdíjjal jutalmazott.

Közismert dolog lévén az, hogy jó izlésű ember nem szívesen beszél nyilvánosan magáról, a szíves olvasó elnézését kérem, hogy én ezekkel itt előhozakodtam, mert Roediger rákényszerített.

És ezek után át is térek Roediger Lajosra, a muzeum őrére. Röviden úgy lehet őt jellemezni, hogy „pénzért még az ég beemeselésére is vállalkozik“. Azelőtt t. i. kazánfűtőket készített elő jó díjért külön kurzuson vizsgára, midőn pedig a kazánfűtés megszünt (a bizottságot tudvalevőleg Szegedre helyezték át); felesapott régésznek. Előbb azonban a Monografiához kéredzkedett be olyformán, hogy a nyakamra járt s én őt jóhiszeműleg beajánlottam a monografiai bizottságnak a vármegyei egyedírat némely részeinek megírására. Így írta meg a többi közt a vármegye földrajzát és a közigazgatását. A dolgozatok persze gyengék (szerinte a közig. bizottság 600 tagból áll, a megyében közel 30 község van!) de nem lehetett rajtuk segíteni, mert Roediger okos számítással mindig éppen a legutolsó percben adta be dolgozatát, hogy se rendszeresen felülbírálni, se félredobni ne lehessen. Miután a történelmi társulat állami és megyei segélyek útján pénzzel rendelkezik, azóta Roediger régészszé vedlett át. Ő, a fizikus tanár, aki azelőtt feléje sem nézett a társulatnak, soha sem történelemmel, sem régészettel nem foglalkozott, most azonban ő leglelkesebb archeologus*) s ezen a címen

*) Lelekessége t. i. abból áll, hogy miután időközben a városi könyvtár rendezését is átvette s ott se csinál semmit, ide-oda szaladgál, kunyorál régiségek után, utazási díjakat számítgat, de azért a történelmi társulatnak sem könyv-, sem régiségára katalogizálva nincsen. Igaz, szerzett a történelmi társulatnak tojás-gyűjteményt!

évenként 200—300 koronát élvez, holott az alapszabályok szerint a muzeumőrnek semmiféle díjazás nem jár. Az alapszabályok ugyanis világosan előírják, hogy a társulatnál csak a két titkár díjazható. Roediger élelmességét tehát mi sem illusztrálhatná jobban, mint az a körülmény, hogy a maga részére külön honoráriumot eszközölt ki.

Erre vonatkozólag írta a „B—e“ f. évi március 6. iki számában, hogy: „Eltekintve attól, mikép a muzeumőr teljesen felesleges és évek hosszú során át be nem töltött állás teendőit viszi s ezért még külön fizetést is élvez, holott a társulat alapszabályai szerint csak a két titkár díjazható, a jelenlegi őr semmi szakértelemmel nem rendelkezik; már pedig olyan ember, aki történelemmel és régiségtannal soha életében nem foglalkozott s aki egy sornyi régi latin írást meg nem ért, sőt a kivel már megtörtént, hogy a társulatnak adományozott régi orvostudományi művet hivatalos jelentésében szakácskönyv gyanánt tüntette fel, azt hisszük, ilyen kaliberű egyén egy nagy vármegye tudományos egyesületénél a nagy szakértelmet és sokoldalú tudást igénylő muzeumőri állás viselésére méltatlan“.

Na de tovább nem folytatom. Sapiienti pauca.

Muhoray.

H i r e k.

Erzsébet királyné emléke. Együtt a napfény sápadásával, a lombok sárgulásával újra elérkezik a genű gyásznap szomorú fordulója. A megdöbbentő fájdalom rég elszállott és maradt helyébe az emlékezés. Ott virraszt a magyar lelkekben és érc és kötestet öltve ott a bécsi gyászkriptában, hogy muló anyagból örök jele legyen a magyar nemzet rajongásának. A tegnapi gyásznapon Zombor város közönsége is imáiban emlékezett meg a megdicsőült királynéről, ki életében védőnk volt és halálában patronánkává vált. A nemzeti gyász jeleit a középületeken, iskolákon és több magánházon fekete gyászlobogók lengettek. Ez a mély gyász külső, a belső az igazi gyász a szívekben fakadt és onnan szent imaként szállt fel lelkiüdvéért a Mindenhatóhoz. A róm. kath. plébániatemplomban tünepi gyászistentisztelet volt, amelyen nagyszámu gyászoló közönség volt jelen. Az elemi iskolák tanítványai és tanítói gyászfátyollal bevont zászló alatt vonultak fel az Isten házába. Busongó énekben hangzott fel a „Liberate me“ megrázó dallama és szálltak fel az imák Magyarország védasszonya lelkiüdvéért.

Személyi hír. Karácson Gyula kir. tanácsos, vármegyei alispán néhány napig tartó és meghűlésből eredő gyengélkedéséből föllepült és átvette hivatala vezetését. Betegsége akadályozta meg őt abban, hogy a vármegyei tisztikart a „Bacsikai Hírlap“ támadása és a német császári kitérítés alkalmából Latinovits Pál főispánnál történt tisztelgésnél vezesse.

Uj prépost. A király dr. Valihora Agoston kalocsai kanonoknak és papuevelő intézeti igazgatónak a szent Mária Magdolnáról nevezett címzetes prépostságot adományozta.

Katonai kitüntetés. Egy öreg katonát dekoráltak f. hó 17. én Szabadkán, a 6. honvédezdred laktanyájában. Patracs János őrmesternek lett ez alkalommal odaadó és hű szolgálatának elismerésül mellére tűzve őfelsége adományaként az ezüst érdemkereszt. A feldisztetés az ezred jelenlétében az előirt szép ceremóniák között történt.

Kinevezés. A honvédelmi miniszter Schmelheger Emil János kupuszina r. k. káplánt hadnagyi ranggal II. osztályu honvéd segédlelkészszé nevezte ki.

Intentisztelet. Vasárnap, folyó hó 21. én a helybeli evangélikus hívők részére intentiszteletet tart Korossy Emil lelkész.

A palicsi halászat felügyelőjévé Pertics Józsefet nevezte ki Schmausz Endre Szabadka város főispánja. Az új felügyelő a tanács megbízásából előzőleg egy évig tanulmányozta külföldön a halteyésztést.

Uj alapító tag. Apatini Fernbach Károly zombori nagybirtokos a délmagyarországi közművelődési egyesület alapító tagjai sorába belepott.

Uj igazgató. A zombori gör. kel. tanítókepezdeben Vukicsévits György, az érdemekben gazdag igazgatónak nyugdíjaztatásával megfűresedett igazgatói állásra a legfelsőbb iskolai tanács Kálcos Demetert, az intézet eddigi kiváló tanárát választotta meg. E választás szelvében a városban igaz örömet keltett, mert az új igazgatóban nemcsak egy mély tudású pedagógust, hanem egy derék hazafit nyert az intézet. Kálcos Demeter még fiatal ember, kinek működése elé nagy várakozással tekint mindenki. Az új igazgató élénk részt vett városunk tudományos életében s különösen a Bacs-Bodrog megyei történelmi társulatnak ma is buzgó tagja. Az új igazgató az irodalmi téren is szép tevékenységet fejt ki s több színműve le is van fordítva magyar nyelvre. Kálcos Demeter megválasztása alkalmával számos helyről üdvözöltek.

Esküvő Obecsen f. hó 18. án tartotta esküvőjét dr. Dungserszky Gedeon Vlahovits Theodorával. Az esküvő bár szűk családi körben folyt le, mégis nagyszerűnek mondható. A dús gazdag nagybirtokos fiának esküvőjére az egész környék intelligenciája összesereglett, hogy szemtanuja legyen az előre jelzett pompanak és fénynek. Az esküvő pontban 12 órakor volt. Mintegy 10 négyes és 12 kettős fogat vitte a násznópet a fényesen díszített templomba. Az esketést Borota Jován óbceei esperes végezte fényes segédlettel. A szerb egyházi dalárda pedig gyönyörű énekkel kísérte a szertartást. A szertartás befejeztével, amerre a násznép elhaladt, óriási tömeg várakozott s lelkes ovációban részesítette a fiatal párt. A násznagyok: Jovánovits István kir. tanácsos, a titeli kerület országgyűlési képviselője és Kosztits Lázár, a szerbek nagy íroja pedig bőkezűen szórták a szokások tallérokat a nép közé. Visszatérve az örömszülők házába, pompás lakoma várt a fényes násznépra. Az új pár d. u. 4 órakor külön vonaton Ujvidékre utazott, onnan pedig másnap külföldi naszutra. Az esküvő alkalmából rengeteg sok üdvözölő távirat érkezett a fiatal párnak és az örömszülőknek.

Ejegyzés Hock János zombori fiatal törekvő iparos eljegyezte Kovalovszky Berta kisasszonyt. A szép menyaszonny a zombori iparos ifjuság több műkedvelői előadásán igen szép sikerrel játszott.

Halalozás Vettük a következő gyászjelentést: Özv. Gyömörey Józsefné sz. Peting Erzsébet úgy a maga, mint gyermekei István, Aladár, Alfons és Hilda, valamint a rokonság nevében megtört szívvel tudatja forrón szeretett férje, illetve atyjuk Gyömörey József urnak ny m. kir. honvédszázadosnak, jubileumi emlékérem, 3. osztály tiszti katonai szolgálati jel tulajdonosa, folyó hó 15. én éjfél 12 óra 40 perckor, hosszu, szenvedés után életének 56. és boldog házasságának 24. évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hosszu éveken át volt tagja a 6. honvédezdrednek s legutóbb, mielőtt nyugalmába ment, az uvidéki népfelkelő járás nyilvántartó tisztje volt. Temetése folyó hó 17. én ment végbe Szegeden, a bajtársak igaz részvéte mellett.

Tánciskola megnyitás. Folyó hó 21. én (szombaton) este 8 órakor a Szemesféle vendéglőben Rákos Lipót okl. táncitanár vezetése alatt tánciskola nyílik meg. Betanulásra kerülnek a legújabb táncok.

Öngyilkosság. Kedden éjjel Gugánovits Sándor cipészsegéd a Fehér galamb utcában levő lakásán felakasztotta magát. Az öngyilkosságot csak másnap delután vették észre, amikor is az öngyilkos már halott volt. Holttestét beszállították a boncolás megejtése végett a városi kórház halottas kamrájába. A végzetes tettnek oka: a szerelem.

Uj vasut. A kiskunhalas—bácsalmás—rigyicai helyi érdekű vasut menetrendjét lapunk mai számának menetrend rovatában közöljük.

A szép Carló regénye. Pár nap előtt a fővárosi lapok nyomán hire kelt annak, hogy egy bácskai özvegy asszony, Faludi Józsefné, aki Lussinóban megismerkedett egy szép talian gavallérral s utóbb annak kezét is odaigerte, de felbontotta e viszonyt, mert kiderült, hogy a szép Carló veszedelmes anarchista. Abbaziában volt dédelgetett kedvence a hölgyeknek. Carló nélkül nem is létezett elegáns társaság s ami csak a társaságnak pikáns pletykáit képezte, abban mindig a szép Carló volt a hős. Volt külön yachtja is, melynek bársonyos szalonjában sok titkos téte a téte folyt le. Szóval Carló szerepelt és szereplését azzal akarta befejezni, hogy özvegy Faludiné ezreivel együtt elröpíti az oltár mellől Itália regényes babérligetei közé. Még csak az utolsó lépés volt hatra, hogy a boldogság révébe bajózon, amikor hirtelen keresztül vágta a számadást — a sors. Kiderült, hogy a szép Carló nemcsak hogy pár hónappal ezelőtt borbélysegéd volt Zomborban, de ezenfelül még veszedelmes anarchista is. Elképzelhető, hogy minő szenzációt okozott e felfedezés. A szép asszony, kinek előkelő családja van Budapesten, visszaküldte a jeggyűrűt, Carló pedig, kinek igazi neve Meinli Gyula Lajos, busan evezett el a quarnerói partoktól a narancsok hazájába — beretválni. A regény véget ért, de a rejtelem nem. Mert, ha tényleg anarchista a szép borbély, akkor mit keresett itt Zomborban, hogy lett a magyar borbélyból olasz anarchista, vagy az olasz anarchistából magyar borbély, majd vidám életű gavallér az abbáziai mulatókban! Ezt persze csak ő tudna megmondani.

Az utolsó akkord. Valami sajátos, fájdalmas érzés ragadja meg az ember lelkét, amikor abba a nehezen támadt illúzióba, melyet a festett világ kelteni tud, gyászos és egyszersmind prózai hangok vegyülnek. Szegény bájos Lili, pajzán Letoriéres vicomte, nőbódító Boccaccio s mindannyian az operett muzsa vidám bálványai, mennyi bánat, mennyi sötétség rejlik abban a nehány, nyomtatásban megjelent rideg sorban, mely arról szól, hogy egy korai sirbaszállott operett diva gazdag ruhátára — eladó. Tudja az Isten miért, de a legprofánabb ember is, ki az izgató trikók, a lenge palástok láttára kipirult arccal bevitt szőlőjében, még az is szinte fázva borzong meg e hír ballatára, mely annak tanubizonyosága, hogy a balál nyult csontos kezével a festett világ színes falai mögé. Egyebekben a „Színészek Lapja“ legutóbbi száma közli:

Nehai Csongory Mariska gazdag és szép ruhátára darabonként is eladó. (Kosz-tímők, palástok, férfi ruhák, parókák, lábbelik, sisakok, csákók stb.) Megtekinthető Elemér u. 23. I. 5. Bihar Belánál.

Csalás postautalványokkal. A temesvári m. kir. postaigazgatóság hozzánk intézett megkeresésére a következő vissza-élésre hívja fel a közönség figyelmét: Az utóbbi időben egy ismeretlen tettes hamisított postautalványokkal több helyen egyes kereskedőket megkárosított olyan módon, hogy az estéli órákban a kereskedőknél megjelent s ott azon a címen, hogy a posta- és távirtdi hivatal már be van zárva, az utalványon kitett összegre, illetve annak egy részére pedig az ugyanazon kereskedőnél teendő bevásárlás céljából sürgősen szüksége van, kérte, hogy az összeget neki részben készpénzen fizessék ki, részben pedig árával egyenlitsék ki, mit a kereskedők meg is tettek. Másnap, midőn a kereskedők a postautalványokat be akarták váltani, kiderült, hogy azok hamisítva vannak. Miután ez eset már több ízben előfordult, a postaigazgatóság a legnagyobb jóakarattal figyelmezteti különösen a kereskedőket, hogy idegen egyénektől átnyújtott postautalványok beváltásától a saját érdekükben óvakodjanak.

Borvásár. A „Magyarországi bortermelők és borkereskedők országos szövetsége“ a borértékesítés előmozdítása céljából

a bortőzsde intézményét létesíteni elhatározta, egyúttal a bortőzsde megnyitásával egybekötött első borvásárt folyó 1903. évi november hó 28. án a Magyar kereskedelmi csarnok helyiségében (Budapesten, V., Szabadság tér 12.) fogja rendezni, amelyen az ország minden termelője részt vehet. Bővebb felvilágosítással vármegyénk gazdasági egyesülete szolgál.

Színház — Irodalom.

Műsor:

Ma pénteken: „Loute“ (bohózat b. sz.)
Szombaton: Petaud király udvara (vig opera).

Vasárnap d. u.: Niobe.

este: Tót lány (b. sz.).

Hétfő: Doktor ur (kittűző bohózat.)

Kedd: Titkos rendőr.

Szerda: Lear király.

Csütörtök: Boccaccio.

Péntek: X. asszony.

Szombat: Petaud király udvara.

Vasárnap d. u.: Falu rossza.

este: Bob herceg.

„A kornevillei harangok.“ Egy nagyon kedves bokrétaival kedveskedett hétfőn a direktor, kis hijja azonban, hogy vissza nem utasították. Legalább a nézőtér kongó üressége ezt bizonygatta. Persze! . . . Ilyen szelid illatu istenadta mezei virágok kinek kellenek manapság, mikor a buja orchideakkal is csak azért érzük be, mert szádkusabb példányai a fleur de mal-nak nincsenek. Ha volna, a párizsi vagy londoni heteravilág mulatóhelyeiről egyenest ide kerültek volna a magyar színpadra. Szomorú jelenség, de való. Az újdonságokra, melyek a legprofánabb módon kacérkodnak erkölcsessel, tisztességgel, józálással, mindig akad közönség, mely mohó izlésű és nem válogató, — de Planquette már naiv! Pedig azok a bájos melódiák, az az egyszerű kis mese menyit, de menyit ragyogó illúziót varázsol a színpadra. Betellik attól a szív, a lélek és a valódi művelzet lelkes hatása ott csillog az arcokon. Egy előkelő írónk állította, hogy nincsen változó színpad; a színház még ma is kulturtemplom, — csak az izlés kalandozott el az előirt utjáról. Higyjük el neki és várjunk. A külföldi invázió talán elsatnyul rövid idő alatt és a magyar színpad vissza lesz adva méltó hivatásának. Addig azonban még nagy csomó kétértékű újdonságot kell megemésztünk, addig még számtalanszor kell majd fájó szívvel végig nézni azt a hideg közönyt, melyet még a Kornevillei harangok édes szava sem képes elűzni. De csak várjunk!!

A hétfői előadásról ily nyomasztó körülmények között kell megemlékeznünk, pedig az oly pompás volt, hogy a régi bájos operette így felüldítve, szinte ujnak tűnt fel! A szereplők mitsem törődve a nézőtér ürességével, látható lelkesedéssel áldoztak a könnyű zene, e pompás termékének. Dévaj pajzán-ság, szikrázó ötletesség röppent el a kedves női ajkáról, megteremtve ezzel a házban azt az üdítő levegőt, mely maga a hamisítatlan jókedv, a kacagásba törő derű. A két primadonna: Lévy mint Serpolette, Lányi mint Germain feltárták tehetségüknek egész kincsestárát és lebilincselő kedvességgel nyújtották át a közönségnek. Nem lehet ez est alkalmából párhuzamot vonni köztünk: egyforma volt kedvességben és az ildomos pajzán-ságban mindakettő, dalaik pedig osztatlan elismerést eredményeztek. Így akarjuk őket élvezni mindenkor. Akkor az elismerés ephitetonjaival sohasem fogunk fősvénykedni.

A többiek hasonlóan a legjobbal ked-

veskedtek, ami tehetségüktől tellett. Áldory (Greniso) énekszámai, Virágh (biró) mókái lelkes tapsokat kaptak. Czako ismét érzéssel és hatásosan játszott. Kicsiny szerepében Peterdy Etuska volt kedves. A hangszerelés kifogástalan volt. Az összesek közül csak Violának nem jut ez alkalommal a dicséretből, mert mellőzve alakítását, bangját annyira akarta fitogtatni, hogy kétszer alaposan elkalandozott a hamis „c“ birodalmába. A jövőben több figyelmet a játékra és a kottákra!!

„Orpheus az alvilágban.“ Kedden lett Offenbachnak e kedves és mulattató operettje megismételve. Bérletben ment a darab másodszor, így hát megmagyarázható, hogy a bérlőkön kívül a többi közönség nem igen érdeklődött a darab után. A nézőtér teljesen üres volt, amiből azonban azt az örveletes tényt is lehetne konstatálnunk, hogy közönségünk már komolyabb dolgok után vágyik. A szereposztás a régi volt, a tagok lelkesedéssel játszottak, ami szinte csodálatos a nap-nap utáni operettek mellett. Lévy Margit ismét hatásosan énekelt s különösen a felső regiszterekben csillogtatta szép hangját. Lányi Edit szintén párhuzamban haladt jó játék, szép ének tekintetében partnerjével. Tibanyi ügyesen mókázott, Virágh nagy tapsot aratott mint Stix Jankó, ugy szintén kis szerepében Áldory is.

„A viceadmirális.“ Milöcker kedves operettje szerdán lett másodszor előadva telt ház mellett és mint az első előadásokor, úgy most is nagy tapsot juttatott Peterdy Etuskának és Virág Ferencnek. Azonban a többi szereplő is hasonló sikerrel dicsekedhet; Lévy szép dalai, Lányi ügyes tánca, Áldory kellemes éneke és különösen Kantay Teréz tánca voltak nagy hatással a közönségre. Kantay többször hívták a lámpák elé s táncát meg is ismételtették.

Színházi hírek. Balla Kálmán, társulatunk igazgatója e hét elején részt vett a fővárosban megtartott színészkongresszuson, valamint a vidéki színigazgatók egyesületének alakuló gyűlésén. Ez alkalommal az agilis direktor ismét a közönség érdekét tartotta szem előtt és anyagi áldozatot nem kimélve, megszerezte a fővárosi legfrissebb újdonságot a „Tavasza“-t, melynek zenéje a maradandóbb becsű zenei alkotások közé tartozik. Azonkívül megszerezte Lehárnak kedves operettjét a „Drótostót“-ot is. Mindkét darab legközelebb színre kerül, a társulat legjobb erőinek közreműködésével. Ballaé Csik Irén, mint azt mult számunkban jeleztük, e hó vége felé lép fel Suppé „Boccaccio“-jában.

A színház. A „Színház“ művészeti hetilap 1. száma Budapesten 1903. november hó 15. én megjelent. A lapot dr. Falk Rikárd szerkeszti és tartalma a következő: Rakosy Jenő. Levél. (Rakosy Jenő arcképevel) — Ignatus: Tauács. Semki operett, képekkel. — Mérey Adolf: Ének a kis molyról. — Kúry Klára: Az eszményi operett. — Sziklay Kornél: Egy új színházigazgató. — Loránt Dezső: Színház és politika. — Látogatás Jászay Marival. — Aranyvirág. Operett képekkel. — Thespisz: Színházi hét. — A csoda gyermek Bohózat képekkel. — Weidinger bácsi: Régi sikerekről. — A vandorlegény. Operett képekkel. — Szomorú Dezső: Parisi levél. — Kende Géza: Berlini levél. — Szász Géza: Külföldi újdonság. — Vidéki színeszet. — Színészegyesület. Ára 20 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VIII., Baross-utca 59.

Törvénykezés.

Gyilkos előjáró. (Esküdtársi tárgyalás.) Kedden f. hó 17-én kezdődtek az ez évi utolsó esküdtársi ciklus főtárgyalásai. Az első bűncselekmény, mely felett verdiktet hozott az esküdtársak, Domits Pál (Bircika) szántai községi esküdtette volt, akit az ügyészség a btk. 279. §-a uttközö szándékos emberölés bűntettében talált vétkesnek és helyezte vád alá.

A bűncselekmény, mely Gombos József halálát okozta, ez év május 14-én történt. Lukács János korcsmájában ugyanis a szántai tüzoltóság által tartott Flórián ünnepély alkalmával Gombos József, ki erősen ittas volt és a kevésbé részeg Domits Pál vádlott összeszóvalkozott amiatt, hogy Gombos József a vádlottól kalapját követelte, ez meg vonakodott azt keresni. Erre egymást szidalmazni kezdtek, úgy hogy a korcsmárosné távozásra volt kénytelen felhívni őket. Ők ezután el is távoztak este 10 óra tájt a korcsmából. Elő ment Gombos, utána Domits. Az utcán, amint a tárgyalás folyamán beigazolódott, tovább civakodtak s pár pillanat múlva Gombos tántorogva tért vissza a korcsmába és ott elmondotta, hogy őt Domits hasba szurta. Az erősen vérző embert rögtön bekötötték és elvitték a lakására, ahol négy nap múlva meghalt.

A tett elkövetése után a csendőrök nyomban Domitshoz mentek s miután két véres kést bűnjelként lefoglaltak, a tettet letartóztatták. A vádlott már letartóztatásakor is tagadta tettét, a községi előjáróság azonban még idejekorán kiballgatta Gombost, aki határozottan Domitsot nevezte meg. Domits felett ítélték az esküdtársak, mely a következőképen alakult meg. Esküdtek voltak: Schlagetter Gyula nyug. árvasszéki elnök, Poppovits Sebő főlevéltáros, Buday Pál árvasszéki elnök, Sztrilich Zsiga kereskedő, Temesváry József gyógyszerész, dr. Bruck Ármán ügyvéd, Molnár Nándor földbirtokos, Zsuffa György szabó, Bellosevits Károly vendéglős, Knippl Gáspár szabó, Kollár József kereskedő, Harjung Antal iparos. A kir. törvényszék részéről: dr. Gozdu Elek elnök, Kovácsics Császár, Szedressy Ödön szavazóbírák, Gadó József jegyző voltak jelen. A vádat a bíróság dr. Lincinger Gyula kir. ügyész képviselte. Orvosszakértők: dr. Havel József és dr. Duchon János törvényszéki orvosok. Védő: dr. Thurszky Zsiga. Tolmácsok: dr. Strasser Lajos, Radits Dusan voltak. A tárgyalás 9 órakor kezdődött és az napon este 6 óra után ért véget. A vádlott a terhére rótt bűncselekménnyel szemben makacsul tagadott. Tagadta, hogy ő szurta volna meg Gombost s csak azt ismerte be, hogy Gombossal összeszóvalkozott s utóbb az utcán, midőn őt megakarták fűzni, magától el is lökte. Kijelentette, hogy nem is volt oka őt megszurni, mert ő Gombosra nem haragudott. A nagyszámban beidézett tanúk azonban ellenkezőleg vallottak, úgy hogy az esküdtársak a bizonyítékok alapján beigazolták, hogy a vádat oly értelemben, hogy a szurás oka Domitsnak a tett elkövetésekor erős felindulásában leledzik. A kir. törvényszék a bizonyító eljárás befejeztével négy kérdést terjesztett az esküdtársak elé s azok 5 óra tájt vonultak vissza a verdikt meghozatalára.

Egy órai tanácskozás után Schlagetter Gyula az esküdtársak főnöke kihirdette a verdiktet, mely Domitsot erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testi sértésben

mondotta ki bűnösnek. A verdikt kihirdetése után a törvényszék vissza vonult ítélethozatalra. Rövid tanácskozás után dr. Gozdu Elek elnök kihirdette az ítéletet, mely szerint Domits Pált 2 évi börtönnel bünteti. E büntetésbe beszámította a kir. törvényszék a vizsgálati fogság kitöltött 5 hónapját. Az ítélet ellen egy a vádlott, valamint a védő semmisségi panaszt jelentettek be. A törvényszék a vádlottat a semmisségi panasz elintézéséig szabadlábra helyezte.

Főkapitányunk sajtópöre. Olvasóink előtt bizonyára emlékezetes lesz, hogy a „Népszava“ című szocialista újság tavaly megtámadta városunk derek főkapitányát, dr. Thurszky Jenőt, mert az annak idején nem engedélyezte gyűléseit. Főkapitányunk a durva támadás miatt felettes hatóságához fordult elégtételért. A budapesti királyi ügyészség rágalmozás és becsületsértés miatt fogta pörbe a cikkek szerzőjét, Sterbinszki Lipót ácssegédet, akit azonban ma a sajtóbíró felmentett, mert kiderült, hogy az ügyészség elkésve adta be vádindítványát, mely e szerint elévült.

Esküdtársi főtárgyalások. A november havi esküdtársi ciklus folyó hó 16-án vette kezdetét. Érdekes ügyek vannak erre az ülészsakra kitűzve. Két gyilkossági és két szándékos emberölés bűntette. Az új ülészsak november hó 16-án kezdődött és 30-ikán végződik. A főtárgyalások sorrendje a következő: 1903. évi november hó 24-én (kedden) Bikiecki Péter és Nikolits György elleni gyilkosság bűntette. November hó 26-án (csütörtökön) Zoki János gyilkosság bűntette. November hó 28-án (szombaton) Mauojlovits (Bumbár) Dusan szándékos emberölés bűntette és november hó 30-án (hétfőn) Milits Boskó szándékos emberölés bűntette miatt.

Sport.

Körvadászat. Nagyon szépen sikerült vadászatot rendezett kamjonkai Szemző Gyula deszpotisztentívni nagybirtokos, három határra terjedő hatalmas vadászterületén. A vadászat kora reggel kezdődött és eredménye 426 darab tapsifülesnek halála volt. A vadászok három kört formáltak. Mindegyik kör szép eredménnyel végződött s különösen a második kör eredménye képez kuriozumot, mert 182 darab nyul esett áldozatul. A vadászatot résztvevő a megye intelligenciájának színe-java. A vadászat befejeztével a szeretetreméltó fiatal háziga zda szép kastélyában vendégeül látta a vadásztársaságot. A kitűnő lakomán sok tószit haugzott fel, melyekben az előzőkeny házigazdát éltették.

Agarverseny. A Bács Bodrog vármegyei agarász-egylet f. hó 15-én és 16-án tartotta billikom versenyt Szabadkán, amelyre agarászaink közül csak Fernbach Károly küldötte az agarait. A versenyre összesen 20 agar volt benevezve, amelyek közül, mint-hogy jórészt igen erős nyulak ugrottak, s három pár agar már az első és második összevetésben a nyulról leállt, a harmadik összevetésben csak Vojnits Simon Kurdusa, Vojnits Bela Makrája és Fernbach Károly Cifrája kerültek. A harmadik összevetésben Cifra ugyancsak Fernbach Károly Cickájával, mint erővesztővel futott, míg a Kurdus-Makra párból Kurdus maradt fenn, s így a döntő futásban Cifra és Kurdus kerültek össze. A billikomos nyul csak hosszú keresés után ugrott s noha azt Cifra több vágás után úgy kapta fel, hogy Kurdusnak a rövid hajtásban pontje sem volt, a bírő új futást rendelt, amelynek — szerintem szintén nem helyesen megállapított — eredményeként Kurdusnak ittele oda a billikomot, míg Cifranak így csak a második díj — a tettek tele — jutott. Hogy mennyire nem volt helyes és méltányos már az új futás elrendelése sem, bizonyítják a Vadász és Versenylap f. hó 14-iki számanak „Az országos agarverseny“ című közleményéből vett következő idézetek is: „A Lárma és Daru match hamarosan véget ért; rövid hajtás volt; Lárma tette az első vágást, s Daru utána rögtön megfogta a nyulat és így Lárma

maradt a győztes“: továbbá: „A billikomfutás, bár nagy és erős nyulat hajtottak és fogtak, rövid volt, mert mindkét agar rajta volt a nyulon. Az első vágást és a fogást Galamb csipálta, s ez győzelemhez segítette“. Igaz, hogy Kurdusnal Vojnits Simon, hazai agarászaink nesztora, s az agarászsport egyik legkiválóbb művelője jutott — talán már a 25-ik — billikomhoz, s azt magas klasszisu agarral nyerte meg, mégis nem ok nélkül rekrimínálok, mert nem a zombori agar jószágán, hanem egy téves bírői döntésén és egy szintoly téves ítéletén mult, hogy a Bács-Bodrog vármegyei agarász egylet billikom versenyének győztese nem zombori agar lett. (Dr. — n — a)

Mindenki szívesen díszíti lakását szeretetettel nagyobb szabású fényképeivel. Ez a legalkalmasabb s legolcsóbb alkalmi meglepetés vagy karácsonyi ajándék. Örömet fogadja bárki az ilyen meglepetést akkor is, ha kedves halottait örökíti meg a nagyobb szabású fénykép. Kit csak egy parányi fénykép is emlékeztet kedves halottaira, ne mulassza el azt nagyítani.

Schön Adolf könyvkereskedése 7 koronáért vállal ily nagyításokat igen szép bromeziüst kivitelben passepartout-val együtt. *—2

HIRDETÉSEK.

Pályázat.

Sztanisicson (Bács megyében) egy tanítói állomás megüresedvén, erre folyó évi november hó 30-ig pályázat hirdettetik.

Az állomás javadalma: készpénzben: 340 kor., ismétlő iskoláért 50 kor., buzaváltság fejében 238 kor., 4 hold föld használata, 2 öl cserfa, fűtő szalma helyett 50 kor. és szabad lakás. Pályázhatnak a magyar és német nyelvben teljesen jártas jártas róm. kath. okleveles tanítók. A folyamodványok a sztanisicsi róm. kath. iskolaszékre címezve nagys. Meszner István apát-esperes urhoz Bzdánba küldendők.

Versenytárgyalási hirdetmény.

A m. kir. földművelésügyi miniszter ur által a kisközségi dunapart, illetve az ottani védtöltésnek magashitása és hullámverés elleni biztosítására engedélyezett munkálatokhoz szükseges

2294 70 köbméter másodosztályu kőanyag szállításának és deponálásának, valamint:

2157 58 köbméter másodosztályu kőanyag szállításának és beépítésének,

1525 77 köbméter földleásás és helyben való beépítésének,

7886 15 köbméter laza bányatörmelék kiásása, szállítása és beépítésének vállalati uton leendő biztosítása céljából a zombori m. kir. folyammérnöki hivatal helyiségében 1903. évi december hó 7-én délelőtt 11 órakor újabb nyilvános zart ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A szabályszerűen kiállított ajánlat, a melyhez az ajánlati összeg 5% ának valamely m. kir. adóhivatalnál bánatpénz gyanánt történt letételelet igazoló elismervény is csatolandó, — külsőleg ajánlatként megjelölve, az említett napon délelőtt 10¹/₂ óráig a zombori m. kir. folyammérnöki hivatalnál nyujtandók be, hol a vállalatot szabályozó általános és részletes feltételek, tervek, valamint egyéb tájékoztató adatok a hivatalos órák alatt megtekinthetők s az ajánlati minta is megszerezhető.

Zombor, 1903. november 11.

M. kir. folyammérnöki hivatal.

8351. szám.

kig. 1903.

Pályázati hirdetmény.

Bácstopolya község képviselőtestülete által rendszeresített III-ik segédjegyzői állásnak betöltése céljából pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása a községi pénztárból havi előleges részletekben 100 korona.

Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **f. évi december hó 9-éig** annyival inkább nyujtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Választási határnap utólag fog kitűzteni.

Bácstopolya, 1903. november 9.

Császár Péter,

főszolgabíró.

2—1

5000. szám.

kig. 1903.

Árlejtési hirdetmény.

Opalánka község képviselőtestülete az óvoda építkezés biztosítása tárgyában folyó hó 1-én tartott árlejtés eredményét el nem fogadván, a szükségessé vált új árlejtés határidejűi **folyó hó 25-ének délutáni 2 óraját** hivatalos helyiségembe kitűzvé, erre a vállalkozni akarókat meghívom.

Kikiáltási ár 13696 kor. 74 fil.

Az árlejtési feltételek, a terv és költségvetés nálam a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az árlejtés eredménye képviselőtestületi jóváhagyás alá nem kerül.

Palánkán, 1903. november 12-én.

Payerle Nándor,

szolgabíró.

8265 sz.

tk. 1903.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bács-Bodrog vármegye árverésére végrehajthatónak Hahn Mihály és neje végrehajtást szenvedők elleni 40 korona tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Kernyaján fekvő, a kernyajai 1108. számú tjkönyvben foglalt Hahn Mihály és neje Grunbisa Borbála nevén álló A. I. 1347/20. hr., 492. ö. i. számú ház és 74 □ öl beltelekre 800 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1903. évi december hó 7-ik napján délelőtt 10 órakor** Kernyaja község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényeikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zomborban, 1903. október hó 19-én.

A zombori kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,

kir. tszéki bíró.

Rohonczy Gida

Törökbecse gyöngyszigeti telivér ménes telepén (Bácsföldvár mellett) megtekinthető és eladó egy 3 éves sárga

„Világos“ nevű telivér

fedező mén (apja Xaintreilles, anyja Vileur). Ára 600 forint.

3—2

1905. szám.

kig. 1903.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrog vármegye Káty község képviselőtestületének 1902. évi 32/közgy. 1902. szám alatt hozott határozata értelmében Káty község tulajdonát képező 51. ö. i. számú ház helyén a régi épületnek vállalkozó által leendő lebontása mellett egy új község-háznak építését és a jegyzői laknak kijavítását elhatározván, annak árlejtés útján való kiadása Bács-Bodrog vármegye alispáni hivatalának f. évi október hó 21-én 34320/alisp. 1903. számú rendelettel elrendeltetett, — felhívtnak mindazok, kik ezen építésre vállalkozni szándékoznak, hogy az előirányzott 36,056 kor. 58 fillérenyi összeghez képest 10% nyi bánatpénzzel vagy óvadékképes értékpapirokkal felszerelt zárt írásbeli ajánlatukat **folyó évi november hó 30-ig** bezárólag a községi bíró kezéhez letenni kötelesek, mert a később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A m. kir. államépítészeti hivatal által feltűzött és megállapított részletes építési tervek, költségvetés és árlejtési feltételek a községi jegyzői irodában naponta a délelőtti órákban közszemlére vannak kitéve s mindenki által megtekinthetők.

A határidőig beérkezett zárt írásbeli ajánlatok a képviselőtestület által tárgyalatni fognak, miről ajánlattevők írásbelileg értesítve lesznek.

Kátyon, 1903. évi november hó 5-én.

Szaich Gyula, Tyószity Szevén,
jegyző. 3—3 bíró.

4355. szám.

1903.

Földeladási hirdetmény.

Alulirt erdőhivatal részéről közhírré tétetik, hogy Bodrogmonostorszeg község határában a Cerie dűlőben fekvő, a bodrogmonostorszegi 1468. számú betétben A. I. 1. sor 2497/1. és 2. sor 2497/2. kat. helyrajzi számok alatt felvett 1 hold 168 □ öl és 299 □ öl, együtt 1 k. hold 467 □ ölet kitevő szántóföld az apatini m. kir. erdőhivatal irodájában **1903. évi december hó 9-én** megtartandó — zárt írásbeli ajánlatok tárgyalásával kapcsolatos — nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérők, a vételárnak a szerződés aláírása alkalmával egyszerre készpénzben leendő lefizetésének kötelezettsége mellett örökáron eladatni fog.

Kikiáltási ára 784 kor. 16 fil.

Az árverési és szerződési feltételek előlegesen is apatini m. kir. erdőhivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Apatin, 1903. november 15-én.

M. kir. erdőhivatal.

Eladó ház.

Zomborban, Apolló-utca 44. szám alatti

Eibach-féle ház

szabad kézből eladó. Az utcára két külön lakás üvegezett folyósóval, az udvarban szintén két külön lakás minden hozzátartozó melléképületekkel. Levélbeli megkeresések kéretnek FEHÉRVÁRY SÁNDOR BORSÓD, u. p. BIKITY, vagy KUKOV GYÖRGY APATIN.

4312. szám.

1903.

Házeladási hirdetmény.

Alulirt erdőhivatal részéről ezenel közhírré tétetik, hogy a Dautova községben fekvő s a dautovai 1239. számú betétben A. I. 1. sor, 270. kat. helyrajzi és 247. ö. i. szám alatti volt erdőri lakház 130 □ öl belterülettel, továbbá a hozzátartozó s ugyanazon betétben A. I. 2. sor, 271. kat. helyrajzi szám alatt felvett 542 □ öl kiterjedésű kert az apatini m. kir. erdőhivatal irodájában **1903. évi november hó 30-án d. e. 9 órakor** megtartandó — zárt írásbeli ajánlatok tárgyalásával kapcsolatos — nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérők a vételárnak a szerződés aláírása alkalmával egyszerre készpénzben való lefizetésének kötelezettsége mellett örökáron eladatni fog.

Megjegyeztetvén, hogy a fenti ingatlanok csak 1904. évi március hó 1-én fognak vevőnek átadatni.

Kikiáltási ára 1150 korona.

Az árverési és szerződési feltételek előlegesen is az alulirt erdőhivatalnál megtekinthetők.

Apatinban, 1903. november 13-án.

M. kir. erdőhivatal.

8346. szám.

kig. 1903.

Pályázati hirdetmény.

Kishegyes községben üresedésben levő községi II-od irnoki állásnak betöltése céljából pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása a községi pénztárból havi előleges részletekben 600 korona.

Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényeiket sajátkezűleg írva 6/1887. sz. vármegyei szabályrendeletnek megfelelőleg felszerelve **f. évi december hó 9-ig** annyival inkább nyujtsák be alulirt főszolgabíróhoz, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

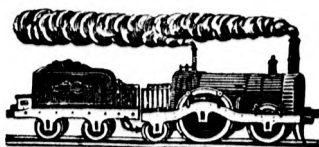
A választási határidő utólag fog kitűzteni.

Bácstopolyán, 1903. november 9.

Császár Péter,

főszolgabíró.

2—1

A magyar királyi államvasutak téli menetrendje.

ÉRVÉNYES 1903. ÉVI OKTÓBER HÓ 1-ÉTŐL.

Oda						Budapest—Zimony—Belgrád.						Vissza			
szem. v.	tv. sz. sz.	gyorsv.	szem. v.	szem. v.		szem. v.	szem. v.	gyorsv.	szem. v.	tv. sz. sz.					
7.15		2.40	3.10	10.20	ind. BUDAPEST k. p. u.	7.05	9.50	1.05	6.55						
12.33		5.47	7.57	4.05	érk. SZABADKA	11.50	5.05	9.46	1.56						
1.22	3.45	5.56		5.30	ind. SZABADKA	10.53	7.34	9.34	1.21	7.10					
1.51	4.20			5.57	Csantavér	10.21	6.59		12.56	6.14					
2.18	4.52	6.27		6.26	Bács-Topolya	9.57	6.34	9.02	12.34	5.17					
2.44	5.19	6.42		6.48	Hegyes-Feketehegy	9.27	6.01	8.46	12.05						
3.05	5.44	6.56		7.16	Verbász	9.01	5.39	8.33	11.48						
3.26	6.17			7.38	O-Kér	8.36	5.11		11.29						
3.44	6.39			8.07	Kiszács	8.16	4.50		11.13						
4.06	7.05	7.41		8.29	érk. UJVIDÉK	7.51	4.24	7.50	10.52						

Oda				Baja—Ujvidék				Vissza			
v. v.	v. v.	sz. v.	sz. v.		sz. v.	sz. v.	v. v.	v. v.		sz. v.	sz. v.
4.00		1.15		ind. BAJA	9.15		6.50				
4.11		1.25		Baja-szállásváros	9.08		6.42				
4.25		1.38		Vaskút	8.53		6.26				
4.51		2.01		Gara	8.32		6.00				
5.09		2.16		Pigycsa	8.17		5.35				
5.37		2.39		Sztanisics	8.00		5.12				
5.56		2.56		Gákova	7.36		4.40				
6.15		3.14		Nenadies	7.15		4.16				
6.25		3.23		érk. ZOMBOR (étk.)	7.05		4.05				
2.25	6.51	3.51		ind. ZOMBOR (étk.)	6.20	11.20	7.00				
2.31	6.57	3.57		Zombor-vásártér	6.13	11.13	6.52				
2.41	7.07	4.07		Fernbach-szállás	6.04	11.04	6.41				
2.50	7.16	4.16		Zsárkóvác	5.56	10.56	6.32				
3.06	7.30	4.30		Ó-Sztrapár	5.42	10.42	6.15				
3.35	7.49	4.49		Bresztovác	5.27	10.28	5.51				
4.05	8.10	5.12		Hódságh	5.02	10.02	5.21				
4.46	8.35	5.37		Parabuty	4.43	9.45	4.43				
5.00	8.49	5.51		Paraga	4.22	9.25	4.10				
5.40	9.16	6.09		ind. GAJDOBRA	4.04	9.07	3.29				
5.54	9.30	6.23		Bulkesz	3.50	8.55	3.14				
6.16	9.45	6.38		Petrovác-Glozsán	3.39	8.44	3.00				
6.50	10.10	7.03		Futtak	3.10	8.16	2.20				
7.13	10.31	7.25		érk. UJVIDÉK	2.45	7.55	1.40				

Oda				Szabadka—Dálya				Vissza			
v. v.	sz. v.	gy. v.	sz. v.		sz. v.	gy. v.	sz. v.	v. v.		sz. v.	v. v.
5.00	2.02	6.10	6.25	ind. SZABADKA	6.50	9.24	12.59	10.24			
5.25	2.26		6.56	Tavankút	6.17		12.37	9.58			
5.45	2.46	6.41	7.23	Bajmok	5.53	8.54	12.20	9.40			
6.16	3.17	7.05	8.05	Nemes-Militics	5.02	8.28	11.44	8.59			
6.30	3.31	7.17	8.27	érk. ZOMBOR	4.40	8.17	11.27	8.40			
7.03	4.02	7.37		Prigl.-Szent-Iván		7.56	10.58	8.04			
7.17	4.16	7.47		Szóna		7.46	10.42	7.48			
7.29	4.28	7.57		érk. GOMBOS		7.37	10.00	7.30			
9.23	5.25	8.42		ind. ERDŐD		6.57	9.22	6.03			
9.35	5.37	8.52		érk. DÁLYA		6.46	9.10	5.50			

Oda				Szabadka—Ó-Becse				Vissza			
v. v.	sz. v.		sz. v.		v. v.	sz. v.		v. v.	sz. v.		
4.40	1.30		ind. SZABADKA	érk.	8.34	5.25					
5.08	1.58		Békova		8.07	4.58					
6.19	3.21		érk. ZENTA	ind.	6.40	3.40					
7.47	5.27		Ada		5.26	2.19					
8.10	5.42		Mohol		5.05	2.02					
8.30	6.02		Bács-Petrovoszellő		4.39	1.37					
8.56	6.28		érk. ÓBECSE	ind.	4.10	1.10					

Oda				Ó-Becse—Ujvidék				Vissza			
sz. v.	v. v.	sz. v.		sz. v.	v. v.	sz. v.		sz. v.	v. v.	sz. v.	
4.40	9.50	4.25	ind. Ó-BECSE	érk.	6.55	12.43	7.44				
5.05	10.21	4.49	Bács-Földvár		6.33	12.16	7.22				
5.27	10.48	5.10	Csurogh		6.15	11.47	7.03				
5.49	11.22	5.32	Zsablya		5.50	11.13	6.37				
6.04	11.45	5.47	Gospodince		5.31	10.44	6.21				
6.30	12.24	6.11	Temerin		5.14	10.20	6.04				
6.39	12.36	6.20	Járek		4.58	9.50	5.46				
6.53	12.53	6.34	érk. VASKAPU	ind.	4.43	9.31	5.31				
7.01	1.07	6.36	ind. VASKAPU	érk.	4.40	9.24	5.23				
7.25	1.35	7.00	érk. UJVIDÉK	ind.	4.15	8.55	5.00				

Oda				Ujvidék—Vaskapu—Titel				Vissza			
sz. v.	v. v.		sz. v.		v. v.	sz. v.		v. v.	sz. v.		
6.37	5.10		ind. UJVIDEK	érk.	6.00	3.01					
7.00	5.38		érk. VASKAPU	ind.	5.33	2.38					
7.05	5.50		ind. VASKAPU	érk.	5.28	2.33					
7.31	6.24		Káty		5.06	2.15					
7.42	6.38		Tiszakálmánfalva		4.43	1.56					
7.57	7.00		Kovil-Szent-Iván		4.25	1.41					
8.11	7.18		Vilova—Gardinovec		4.04	1.26					
8.24	7.34		Lok		3.48	1.14					
8.37	7.50		érk. TITEL	ind.	3.32	1.00					

Oda				Hegyes-Feketehegy—Palánka				Vissza			
v. v.	v. v.		v. v.		v. v.	v. v.		v. v.	v. v.		
6.59	6.50		ind. HEGYES-FEKETEHEGY	érk.	5.53	5.40					
7.21	7.13		Telecska		5.30	5.18					
7.41	7.38		Kula		5.18	5.06					
7.53	7.50		Béla-puszta		4.53	4.45					
8.06	8.08		Torzsa		4.39	4.31					
8.32	8.37		Deszpot-Szt-Iván—Pivnica		4.20	4.12					
8.49	8.55		Szilbás		3.51	3.47					
9.21	9.21		ind. GAJDOBRA	érk.	3.39	3.35					
9.53	9.53		érk. PALÁNKA	ind.	2.55	2.45					

Oda						Szeged-Rókus—Szabadka						Vissza					
szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	vegyes v.	vegyes v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.			
3.05	8.10	11.45	4.31	8.00	ind. SZEGED-ROKUS	7.01	10.46	3.24	7.07	12.12							
3.22	8.27	12.01	4.47	8.26	Rószke	6.42	10.31	3.09	6.52	11.57							
3.35	8.42	12.15	5.02	8.48	HORGOS	6.25	10.18	2.55	6.39	11.44							
3.50	8.55	12.28	5.15	9.10	Királyhalom	5.58	10.05	2.36	6.26	11.31							
4.05	9.08	12.41	5.29	9.30	Palics	5.42	9.53	2.24	6.14	11.18							
4.17	9.19	12.53	5.40	9.48	érk. SZABADKA	5.25	9.40	2.10	6.02	11.05							

JEGYZET. Az esti 8 órától reggel 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő drasztimái kövér betűvel vannak nyomtatva. A menetrend baloldali számai felülről lefelé, a jobboldaliak pedig alulról felfelé olvasandók.

Zombor. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvnyomtatás.